

Trojlistok 3

Časopis farnosti Tvarožná

Karneval str. 8

Ľad vo Vlkovciach str. 9

Sviatosť zmierenia:

Tvarožná

25.2. a 27.2. 2013 - od 16:30 hod.

Ku chorým: 27.2. 2013 od 10:00 hod.

Vlkovce

26.2. a 28.2. 2013 - od 16:30 hod.

Ku chorým: 25.2. 2013 od 10:00 hod.

Hradisko

1.3. 2013 - od 15:00 hod.

Ku chorým: 1.3. 2013 pred 15:00 hod.

Kronika

Privítali sme: Nikolka Vanácka z Vlkoviec
Kristián Rušin z Vlkoviec

Rozlúčili sme sa: s Jozefom Grivalským z Tvarožnej

Myslíme na nich v modlitbách!

Časopis slúži pre interné potreby veriacich farnosti Tvarožná.

Aj vy môžete prispieť svojimi článkami do časopisu. Môžete ich zaslať na adresu: **farskytrojlístok@gmail.com** alebo ich vložte do krabice s nápisom „Farský časopis Trojlístok“ v miestnom kostole.

Členovia redakcie:

Nikolka Cehuľová, Patrícia Cehuľová, Martinka Harďoňová, Simona Hriňáková, Branislav Kellner, Gregor Kellner, Martin Kellner, Silvester Lorko, Tomáš Lorko, Jozef Maľák, Mária Maľaková, Zuzana Malaková, Martin Mitura, Patrik Mitura, Mária Miturová, Mário Rušin, Tomáš Rušin, Patrik Semaňák, Dominika Semaňáková, Vierka Semaňáková, Daniel Šromovský, Dávid Šromovský, Filip Šromovský, Zuzana Šromovská

Grafické spracovanie:

Patrik Karnafel, Tomáš Šromovský

Aktuálne oznamy a celú farskú fotogalériu najdete na: **mojakomunita.sk/web/-farnosť-tvarozna**

Prežívame pôstne obdobie, v ktorom sa pripravujeme na slávenie Veľkonočných sviatkov. Pánom a Cirkvou sme vyzývaní k tomu, aby sme konali pokánie. Pán nás vyzýva ku almužne, pôstu a modlitbe, aby sme sa zbavovali sebeckta a pýchy, ktoré sú koreňom všetkých našich hriechov, ktoré vychádzajú z nášho vnútra. Prvá Veľká noc bolo vyslobodenie z egyptského otroctva. Pán Ježiš svojou veľkonočnou obetou zdokonalil naplnil jej zmysel, keď sa obetoval za nás a vyslobodil nás z moci smrti a zlého. Vyslobodil nás z otroctva hriechu.

Keď teda konáme pokánie, zbavujeme sa s Božou pomocou sebeckta a pýchy a Boh nás robí slobodnými Božími deťmi. Boh nás oslobodzuje najmä skrze sviatosť zmierenia. Odpúšťa nám hriechy, pomáha nám zbavovať sa zlozvykov, oslobodzuje nás od zlého, dáva nám silu konať dobro. Vedie nás k pravej slobode, slobode od zlého, slobode k dobrému. Len Boh nás môže urobiť dokonale slobodnými. Ale nie bez nás. Ak chceme byť naozaj slobodní, konajme pokánie.

Prázdnne lavice

Váš duchovný otec Jozef Hagovský

Utorok večer, svätá omša vo Vlkovciach a prázdne lavice, ktoré sa stali už tradičnou súčasťou bohoslužieb počas pracovného týždňa. Aké smutné. Z takmer päťsto člennej dediny si na svätú omšu nájde čas len niekoľko vytrvalých horlivcov. Žiaľ! netýka sa to len Vlkoviec, ale aj Tvarožnej a Hradiska. Áno, mnohí z nás sú nepochybne v práci alebo si jednoducho nemôžu dovoliť opustiť svoju rodinu. Ale ruku na srdce. Koľkokrát nám vo svätej omši zabránila vlastná lenivosť? Koľkokrát to boli práve naše výhovorky, ktorými sme svoju neúčast' odôvodňovali? Myslím, že je na čase, aby sme si úprimne zodpovedali niekoľko otázok. A každý sám za seba. Bez toho, aby sme pozerali na známych či na susedov. Lebo to je naša najčastejšia chyba. Namiesto toho, aby sme začali naprávať seba, snažíme sa naprávať iných zlomyseľnými rečami. Chodíme do kostola len preto, aby sme si odkrútili povinnú nedeľnú jazdu? Alebo preto, aby nás neohovárali susedia? Snažím sa chodiť na omše aj počas týždňa? Alebo mám pre Boha vyhradenú len jednu nedeľu a na zvyšok týždňa ho už nepotrebujem? A čo Vaše deti či vnúčatá? Patria aj oni k tým „šťastným deťom“, ktoré večery trávia pri televízii alebo pri počítači? Veď načo by chodili na svätú omšu, stačí ak tam zjedu len raz do týždňa. Viac im netreba. Mnohí

tvrdia, že Boh ich nemá rád, že neexistuje, pretože na nich dopustil mnoho zlých vecí. Boh však vstúpi do nášho života, len v takej miere v akej mu to dovoľíme my sami. A jednou z mnohých možností ako k nám môže vstúpiť viac do života je práve svätá omša a sväté prijímanie. Svätá omša je jedinečný čas, kedy sa môžeme osobne stretnúť s Bohom, kedy mu dovoľíme formovať naše srdce a kedy mu na oltár môžeme položiť všetky svoje problémy či radosti. Vlastnou vinou sa však o toto stretnutie dobrovoľne pripravujeme. Možno má mnoho z Vás pocit, že Vám v dnešnom uponáhľanom svete niečo chýba. Porozmyšľajte, či to „niečo chýbajúce“ pravidelne nepreghliadate. Lebo to „niečo“ sa môže nachádzať práve vo svätej omši. Nuž a na záver ešte jedna myšlienka: Nedávno nám začalo pôstne obdobie. Je zvykom, že ľudia si počas tohto obdobia dávajú nejaké záväzky, ktoré by ich priblížili k Bohu. Aj vy patríte k tým, ktorí si ešte žiadne nedali? Nevadí. Mám pre Vás jeden nápad. Dajte si záväzok, že počas pôstu pôjdete aspoň raz na svätú omšu počas týždňa. A aby ste sa necítili sami, tak so sebou zoberiete aj svoje deti, vnúčatá alebo netere či synovcov. Spravíte tak skutok pokáania počas pôstu a zaplníte tak prázdne lavice svojho kostola. A kto vie, možno sa Vám tam nakoniec zapáči a na svätú omšu zavítate aj častejšie ako len raz do týždňa.

Popolcová streda

"A keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Keď sa ty postíš, pomôž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení lebo on vidí i v skrytosti." Mt. 6,16-18

Popolcová streda alebo ľudovo nazývaná aj škarredá streda je v rímskokatolíckom liturgickom kalendári prvý deň pôstneho obdobia. Jej termín pripadá na 40. deň pred Veľkou nocou (do týchto 40 dní sa ale nepočítajú nedele, preto v praxi pripadá Popolcová streda na 46. deň pred Veľkonočnou nedeľou). V katolíckej cirkvi sú veriaci v tento deň povinní nejesť mäso a dosýta sa môžu najesť len raz za deň. Veľa veriacich zachováva aj prísny pôst o chlebe a vode. Názov dňa pochádza zo zvyku páliť palmy či bahniatka z Kvetnej nedele z minulého roka. Takto získaný popol sa používa pri bohoslužbe Popolcovej stredy, kedy sú veriaci poznačení popolom na čelo. Poznačenie popolom je sprevádzané slovami: „Pamätaj, že prach si a na prach sa obrátiš.“ alebo „Kajajte sa a verte v Evanjelium.“. V Starom zákone bol popol vo všeobecnosti považovaný za symbolické vyjadrenie smútku, ľútosti, pokánia a predovšetkým za symbol pomínutelnosti - „Sme iba pútnikmi na tomto svete a aj keď prach sme a v prach sa obrátíme nič nekončí, práve opak je pravdou, všetko začína.“ Neskôr sa sypanie popola na hlavu stalo symbo-

lom rozhodnutia nápravy a vyprosenia Božieho odpustenia. Kresťania si v pôstnom období pripomínajú utrpenie Ježiša, ktoré smeruje k jeho smrti na kríži, preto sa v tomto čase nekonajú sobášne ani zábavy. Chrámové rúcho (ornát) je, podobne ako v advente, fialovej farby. Obdobie 40 dní je možné spájať s viacerými udalosťami: 40 dní sa postil Ježiš po svojom krste v rieke Jordán, 40 dní trvala cesta Izraelitov cez púšť, 40 dní trval Mojžišov pôst na hore Sinaj. „Obráťte sa a verte evanjeliu, bďte a modlite sa, duch je ochotný, ale telo slabé, týmto 40-dňovým pôstnym obdobím obnovte skutočnú vieru a obnovte upevnenie vzťahu s Bohom. Modlitba, pôst, pokánie, almužna, také jednoduché slová a ako obrovsky významné. Nezatvrdzujte svoje srdcia, ale počúvajte Pánov hlas.“ povzbudzuje Benedikt XVI. Pokánie a pôst sa teda nespája len s jedlom. Skutočný zmysel majú len vtedy, ak vychádzajú z duše kajúcnika. Završením pôstneho obdobia je tzv. Veľký týždeň, ktorý sa začína Kvetnou nedeľou a vrcholí Veľkonočnou vigíliou na Bielu sobotu.

Mária Miturová

Šesť pôstnych nediel'

„Boh nás tak miloval, že poslal svojho jednorodeného syna Ježiša Krista a on zomrel na kríži. Bol umučený a pochovaný a tretieho dňa vstal z mŕtvych.“

Práve táto myšlienka by nám mala rezonovať v srdciach počas celého pôstu. Boh nás naozaj miluje a chráni, a preto by sme mu mali počas pôstu venovať viac času. Pôst nám okrem iného pripomína aj šesť pôstnych nediel'. Každá z týchto nediel' má svoj význam a tradíciu. Prvá pôstna nedeľa sa bude sláviť 17. februára. V piatok pred touto nedeľou sa koná aj prvá krížová cesta. Túto nedeľu nazývame aj „Invocavit“, čo znamená „Povolal ma!“. Prvá pôstna nedeľa je časom, keď sa veriaci hlbšie zamýšľajú nad vykupiteľským dielom Ježiša Krista a jeho utrpením. Sústreďujú sa na modlitby, pôst, zmierenie a almužny. Druhá pôstna nedeľa sa slávi 24. februára. Nazývame ju aj „Remniscere“ a vyjadruje „Rozpomeň sa vo svojom zmilovaní!“. Ľudovo je táto nedeľa nazýva aj ako „pražná nedeľa“ podľa pokrmu, ktorý sa na znak pokánia v tento deň pripravoval. Kedysi sa totiž práve na túto nedeľu pražilo na masti obilné zrnó alebo nelúpaný hrach. Tretiu pôstnu nedeľu si pripomenieme 3. marca. Niekedy sa môžeme stretnúť aj s jej iným názvom „Oculi“, čo znamená „Moje oči sú upreté vždy na Hospodina!“. Ľudový názov tejto nedele je aj „kýchavá nedeľa“. Názov je

odvodený od omše, ktorá sa v tento deň slúžila ako spomienka na smrteľnú chorobu mor. Štvrtá pôstna nedeľa sa slávi 10. marca. Nazýva sa aj „Leatare“, v preklade „Raduj sa Jeruzalem!“. Ľudovo je pomenovaná aj ako družobná. Názov „družobná“ je odvodený od zvyku, že v tento deň družba so ženíchom navštívili domácnosť, v ktorej chceli počas veľkonočnej šibačky požiadať nevestu o ruku. Piata pôstna nedeľa sa slávi 17. marca. Voláme ju aj „Judica“ alebo aj „smrtná nedeľa“. Na túto nedeľu sa pochováva moréna. Moréna je symbolom konca zimy a aj napriek prísny m cirkevným zákazom bola zvyčajne na dedine vytvorená bábka, ktorá bola neskôr hodená do vody, zahrabaná alebo upálená. Šiesta pôstna nedeľa sa slávi 24. marca. Nazývame ju aj „Palmarum“ alebo Kvetná nedeľa. Touto nedeľou sa začína pašiový týždeň. Počas tejto nedele si celý kresťanský svet pripomenie príchod Ježiša do Jeruzalema, kde ho ľudia víkali kvetmi a palmovými ratolesťami. Pôstne nedele by nám mali pripomenúť, čo Boh urobil pre nás prostredníctvom svojho syna. A tak využime tento pôstny čas na prehĺbenie nášho vzťahu s Bohom a s jeho synom.

Tomáš Lorko

Anketa

Popolcovou stredou začalo pre kresťanov jedno z najvýznamnejších období v liturgickom roku – pôstne obdobie. Čo však pôst pre nás znamená? Ako ho vnímame? To je u každého človeka individuálne. My Vám prinášame zopár odpovedí, ktoré nám poskytli ľudia z našej farnosti.

Opýtali sme sa ich:

"Čo pre Vás znamená pôst a akú úlohu u Vás zohráva pred Veľkou nocou?"

„Čas na zamyslenie a príprava na Veľkú noc“

J., Vlkovce, 36 rokov

„Pre mňa pôst znamená hlbšie sa zamyslieť nad človekom a začať byť lepším a trpezlivejším. Je to takisto aj čas sebazaprenia a odpustenia“

Z., Vlkovce, 15 rokov

„Pre mňa znamená zrieknuť sa niečoho, byť bližšie k Pánovi a pozrieť sa na svoje chyby“

T., Vlkovce, 13 rokov

„Pre mňa je to čas, keď si niečo odriekam, aby som sa vzdialila od svetských vecí ako je facebook a televízia. Je to čas, kedy sa môžeme priblížiť pomocou modlitby Bohu.“

Z., Tvarožná

Hromnice

Hromnice slávime každý rok, čo však v skutočnosti tento názov znamená a odkedy sa používa? Sviatok Hromníc (2. február) alebo inak nazývaný aj Očisťec Panny Márie, mnohí z nás poznajú ako sviatok, počas ktorého sa v kostoloch posväčujú sviečky. Sviatok nám pripomína udalosť z evanjelií (Lk 2,22-38), kedy Ježišova matka Mária priniesla podľa židovskej obyčaje svojho syna 40. dní po narodení do jeruzalemského chrámu, aby ho zasvätila ako prvorodeného Bohu. Tu sa stretáva s prorokynou Annou a spravodlivým Simeonom, ktorý Ježiša nazval "svetlom na osvetenie národov". Kresťania tento deň považujú za očistný a práve pálenie posvätných sviečok nás má očisťovať od hriechov. Okrem zapalovania sviečok je zvykom obchádzanie kostola. Obchádzanie kostola so

„Musím si vstúpiť do svedomia a uvedomiť si čo pre mňa Pán Ježiš urobil“

E., Vlkovce, 67 rokov

„Pôst pre mňa znamená obetovať niečo Pánovi Ježišovi ako vďaku za to, že on sa za nás obetoval. Znamená pre mňa väčšie zamyslenie nad sebou“

V., Vlkovce, 13 rokov

„Pôst pre mňa znamená asi takú prípravu na Veľkú noc. Cez pôst by sme sa mali viac približovať k Bohu. Mali by sme sa niečoho zrieknuť. A znamená to aj také zamyslenie nad sebou, akí vlastne sme“

M., Vlkovce, 14 rokov

„Pôst je, že sa vzdáš niečoho bez čoho by si nemohol vydržať napr. počítač, sladkosti a tak...“

M., Vlkovce, 15 rokov

„Pôst znamená zrieknuť sa niečoho čo mám rada pre nášho Boha, pretože On sa zriekol života za nás.“

A., Tvarožná

„Tiché upokojenie a zamyslenie nad životom“

M., Vlkovce, 69 rokov

Spracovala: Nikolka Cehuľová

sviečkami a sviatok Hromníc zaviedol pápež Gelasius v roku 494 n.l. Hromničné sviečky (ktorých názov je odvodený od pomenovania sviatku – Hromničky) boli dôležitým ochranným prostriedkom pred búrkou a hromom. Chránili nielen obydlie, ale aj úrodu a ľudí uviaznutých vonku v búrke. Zapalovali sa aj pri mŕtvych, aby ich chránili pred negatívnymi silami a svietili im počas cesty na druhý svet. Hromničné sviečky sa uplatnili aj v ľudovom liečiteľstve ako pomôcky pri liečbe ochorení. V minulosti sviatok Hromníc nebol len záležitosťou cirkevnou, ale k sviatku sa viazali aj mnohé pohanské zvyky súvisiace s predpovedaním počasie a zabezpečením dobrej úrody. Pozornosť ľudí sa sústreďovala hlavne na pestovanie konope a ľanu.

Branislav Kellner

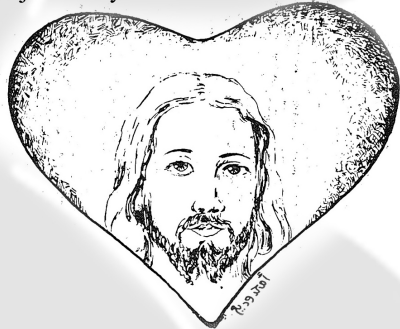
Láska znáša nepriazeň osudu

Červené ruže, čokolády v tvare srdiečok, romantické posedenia, vyznávajúce si lásky alebo len jednoduché „mám ťa rád“ symbolizuje toto obdobie Valentína. 14. február každoročne poukazuje na význam lásky u ľudí. Je to deň, kedy si viacej

Ľudia uvedomujú podstatu lásky. V komerčnom svete sa propagujú len materiálne veci, ale človek so skutočne zamilovaným srdcom vie, že najkrajším darčekom je milovať z čistého srdca a myslieť predovšetkým na toho druhého, až potom na seba. Nesmieme však zabúdať, že nemáme len jeden deň v roku, kedy sa môžeme takto správať k osobe, na ktorej nám záleží. Každý deň je novou príležitosťou prejavit' láskavosť k milovanej osobe. Nie je nič krajšie ako milovať a byť milovaný. Láska je to najdôležitejšie, čo v živote potrebujeme. Avšak túto istotu nám dáva predovšetkým Boh. Láska znáša nepriazeň osudu, láska je silná v utrpení, láska je bezpečná pred pokušením, láska ukazuje rozvážnosť v blahobyte, láska sa teší z dobrých činov, láska je štedrá v chudobe, láska je radostná, láska je trpezlivá s neveriacimi a hriešnikmi, láska je duchom posvätných kníh, je mocou prorociev, stavom vedomia. Láska je bohatstvom chudobných, láska je životom pre zomierajúcich a opustených. Láska je silou zázrakov, láska je darom viery. Boh je Láska, Boh je všetko. Hymny a oslavy na lásku nám nehovoria, že človek je vždy trpezlivý, je vždy dobrotivý, vždy všetko znáša. Boh je nám najlepším príkladom a najistejším učiteľom, ktorý je s nami vždy trpezlivý, dobrotivý, nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebný, nie je sebecký. Boh sa nikdy nerozčuľuje, ani nemyslí na zlé. Neteší sa z ľudskej slabosti a neprávnosti, ale má z nás potechu, lebo vie, že sa túžime

zmenit'. Znáša každý ľudský útok, verí každému, aj keď ho opustíme, všetko vydrží a to len z lásky k nám. Božia láska k nám nikdy nezanikne. Niekoľko dní pred Valentínom sme slávili sviatok Obetovania Pána. Tento deň nie je len dňom, kedy Panna Mária z lásky obetovala Ježiša Bohu v chráme, ale je to i deň zasväteného života. Deň lásky pre ľudí, ktorí milujú Boha nadovšetko. Keď tá láska posúva ľudí do stavu, že si vyberú toho najlepšieho ženicha – samotného Ježiša. Láska je odpoveďou na Božie volanie. Potrebnú pomoc a silu dostane ten, kto túži plniť Božiu vôľu. Vyjsť v ústrety k ženichovi a chcieť pracovať jedine z lásky k nemu, je darom s jediným cieľom, aby sme mu spôsobili radosť, aby sme potešovali jeho Najsvätejšie Srdce a zachraňovali duše, ktoré budú večne milovať Ženicha – Princa Pokoja a Lásky.

Bl. Zdenka píše: „Žiť láskou značí zanechať všetok strach a spomienku na hriech. Nechápeť duše, ktoré sa boja takého nežného Priateľa. Pre tých, čo milujú Boha, niet v ich duši tieňa nepokoja. Boh pozná moju slabosť, čoho sa mám teda báť? Moje hriechy zaraz strávi oheň, len čo ich hodím do vyhne lásky. S dôverou!“ Učme sa teda milovať a prosit' o silu zabúdať na strach a proti-venstvá. Boh nám odpúšťa, ak ho o to s dôverou prosíme, pretože čím viac milujeme, tým viac budeme milovaní! Prežívajme dni lásky každý deň. Nech deň sv. Valentína nie je len jedenkrát v roku, ale každú minútu nášho života.

Patrik Mitura

Karneval vo Vlkovciach

Spoločenstvo Emanuel a deti z Vlkoviec a z okolitých dedín zakončili fašiangy karnevalom, ktorý sa konal 2.februára v Kultúrnom dome vo Vlkovciach. Vďaka veľmi veľkému počtu detí, ktoré sa prišli vyšantiť a vytancovať bola vynikajúca nálada, nechýbali ani úsmevy, radosť, láska, pochopenie pre druhých a iskričky v očiach najmenších detí. Bolo krásne vidieť ako deti spolu tancujú, rozprávajú sa a spoznávajú tak ďalších svojich kamarátov. Vedia sa zabaviť aj bez internetu, či televízie a budujú medzi sebou nové vzťahy. Hlavní organizátori boli veľmi vďační nášmu Pánovi za to, že túto akciu zariadil tak, aby boli všetci spokojní. Na každé jedno dieťa dával pozor, pretože sa nikomu nič nestalo. Spoločenstvo Emanuel sa predstavilo v maske škriatkov. Každé dieťa malo originálnu masku. Boli tam zastúpené masky všetkých druhov - od princezien, víl, duchov, rôznych zvieratiek až po čertov, čarodějnice a napodobeniny celebrit. Podávali sa šišky, ktoré boli výborne a nalieval sa čaj. Na karneval prišlo až 59 detí. Najmenšie deti mali iba 2 roky. Tie sa spočiatku hanbili, ale ako náhle videli ostatné deti, tak sa aj oni sa pustili do tancov a hier. Ako každý iný karneval aj tento mal mnoho hier, víťazov a veľa cien. Nechýbalo ani predstavovanie masiek, metlový tanec, stoličky, tanec s balónmi a veľa iných

aktivít. Záver karnevalu bola dlho očakávaná tombola, na ktorú naše masky netrpezlivo čakali. Vylosovalo sa veľa krásnych cien. Prvá cena bola krásna torta, ktorú upiekla Anička Faltinová. Túto cenu vyhral Riško Maľak. Všetci tí, ktorí vyhrali boli šťastní a tí čo nevyhrali nech nezúfajú. Hádam sa im o rok pošťastí. Záver karnevalového dňa patril menšej diskotéke, na ktorej ostali staršie deti a ďalej sa zabávali. Chceli by sme sa poďakovať všetkým, ktorí prispeli na tento detský karneval, či už finančne alebo vecne. Vďaka aj všetkým, ktorí boli na karnevale a ktorí čo i len troškou dopomohli k tejto krásnej akcii. Takisto chceme poďakovať všetkým sponzorom. Veríme, že sa tento karneval deťom páčil a dúfame, že sa uskutoční aj na budúci rok .

Zuzana Malaková

Karneval v Tvarožnej

Dňa 10. februára sa v našej dedinke Tvarožná uskutočnil karneval, na ktorom sa zúčastnili krásne masky v rôznych vekových kategóriách. Mohli tu preukázať svoju kreativitu a zručnosti na prezentovaní svojich masiek, do ktorých mali možnosť sa i prezliecť. Boli to masky ako jablň, černokňažník, Minnie & Micky, mucho-

trávka, poľovník, opitá princezná, vianočný stromček, kostra, popoluška, Snehulienka a sedem trpaslíkov a mnohé iné. Všetci sa veľmi dobre zabavili a spoločne si aj zasúťažili. Veď obdobie fašiang je len raz ročne. Všetkým ďakujeme za účasť.

Simona Hriňáková

Zima na ľade vo Vlkovciach

Tak ako i minulý rok aj tento krát sa mladí chlapi z Vlkoviec rozhodli, že vo svojej dedine vytvoria ľad. Tento ľad leží na miestnom školskom dvore. Tvorí ho vyše 15 000 litrov vody. Začiatky neboli ľahké. Pracovalo sa na nerovnom teréne a často nám odtieklo veľa vody. Navyše práce prebiehali počas veľkých mrazov. O tento ľad sa treba zároveň aj starať. Na ľad často poriadne nasneží a potom máme dosť práce s odhrňovaním. A ak sme na ľade dlho, tak ho po čase vybrúsime a znovu je potrebné ho odhrnúť. Veľká zásluha na existencii ľadu patrí Pavlovi Binekovi, ktorý obetoval svoj čas a s traktorom nám pomohol pri čerpaní a pri liatí vody na dvor. Vďaka patrí aj Jozefovi Maľakovi za čerpadlo na ťahanie vody. Chceme týmto dokázať, že nemusíme byť vo veľkom meste, aby sme mali vlastný ľad. Niekedy postačí kúsok snahy či obety a dokážeme ťažké veci. Zároveň chceme pozvať všetky deti, ale aj dospelých, ktorí majú doma korčule, aby sa pridali k partii hokejistov a korčuliarov. Budeme veľmi radi ak pridete.

Dávid Šromovský

Rehoľa benediktínov

Dnes by sme si našu Cirkev vedeli len ťažko predstaviť bez ľudí, ktorí svoj život zasvätili Bohu. Títo ľudia sa stali neodmysliteľnou súčasťou cirkevného života a pomáhajú jej rozširovať jej učenie. No do tejto skupiny nezaraďujeme len kňazov, ale aj rehoľníkov a rehoľníčky. Keďže sme si tento mesiac pripomenuli „Svetový deň zasväteného života“, rozhodli sme sa, že aj my si uctíme ľudí, ktorí zasvätili svoj život Bohu. Od teraz Vám v každom čísle priblížime jednu rehoľu z mužského alebo ženského rádu. Predstavíme Vám ako daná rehoľa vznikla a čo je jej hlavnou náplňou. Zároveň Vás prosíme, aby ste na rehole, o ktorých budeme písať, mysleli aj vo svojich modlitbách. Veď Boh predsa potrebuje ľudí, ktorí by mu úplne odovzdali svoj život a ktorí by mu pomohli hlásať jeho slovo tu na Zemi.

Rád svätého Benedikta alebo benediktíni sú najstarší dodnes existujúci katolícky mníšsky rád. Založil ho Benedikt z Nursie, ktorý pôsobil najprv ako pustovník v Subiacu a v roku 529 zriadil prvý konvent rádu na Monte Cassine. Svätý Benedikt nemal pravdepodobne zámer vytvoriť rehoľu alebo nejakú novú formu kresťanského života. Bol jednoducho mníchom v existujúcej a rozvíjajúcej sa mníšskej tradícii pustovníkov. Jeho Regula sa objavuje v 6. storočí, vzniká však v prúde mnohých predchádzajúcich vplyvov. Benediktínski mnisi boli najstaršími misionármi britského súostrovia, germánskych kmeňov a Slovanov. Ich kláštory sa stávali dôležitými centrami vzdelanosti, umenia a hospodárstva. Sú katolíckym rádom, ktorého členovia žijú podľa najstarších západných mníšskych tradícií. Benediktínskym heslom je „pax“ (lat. pokoj), ako aj „ora et labora“ (lat. modli sa a pracuj). V úsilí „aby bol vo všetkom oslávený Boh“ zohrali významnú úlohu pri utváraní kresťanskej Európy a v súčasnosti sú rozšírení po celom svete. Presné správy o tom, kedy sa benediktíni po prvýkrát usadili na Slovensku sa nezachovali. Prvé stopy však siahajú pred misiu

sv. Cyrila a sv. Metoda. Podľa spoľahlivých údajov možno začiatok ich pôsobenia s istotou klásť na rozhranie 9. až 10. storočia. Vtedy sa už s benediktínskymi klášťami stretávame na území takmer celej Európy. Život v ich kláštore má byť školou duchovného umenia. Je to život odlúčená od sveta, ktorého náplňou je hľadanie Boha. Podstatným prvkom benediktínskej spirituality je postoj, ktorý nachádzame už v prvých slovách prológu Reguly - „počúvaj“. Mních je povinný rozlišovať dobré od zlého, ale i lepšie od dobrého. Má nadobudnúť múdrosť miernosti, a tak vykročiť na zlatú kráľovskú cestu nasledovania Krista a objavovania Boha vo všetkom. „Aby bol vo všetkom oslávený Boh.“ (1 Pt 4, 11). Ovocím života v kláštore má byť radosť a láska. Láska, ktorej absolútnym objektom je Boh. Ale zároveň aj láska, ktorá slúži - bratom, chorým, hosťom. Láska, ktorá v každej situácii nachádza Kristovu tvár. Benediktínsky kláštor má byť domom Božím uprostred sveta, ktorý je však otvorený pre človeka ochotného hľadať, pre človeka, ktorý je v núdzi, pre prichádzajúceho Krista.

Tomáš Rušín

Svetový deň zasväteného života

Je to deň, keď si ľudia (rehoľníci a rehoľníčky) pred biskupom pripomínajú zasvätenie svojho života Bohu a svoje rehoľnícke sľuby. Boha oslavujú svojím životom a vydávajú svedectvo o viere a nádeji v našom živote. Ale je to taktiež výzvou pre všetkých ostatných ľudí. Svetový deň zasväteného života zaviedol v roku 1997 pápež Ján Pavol II. presne na sviatok obetovania Pána- 2.februára. Pri tejto príležitosti povedal: „Obetovanie Pána v chráme je výrečnou ikonou úplného odovzdania svojho života zvláštnym spôsobom pre tých, ktorí boli povolani, aby v Cirkvi a vo svete uvádzali evanjeliové rady do praxe, a tým si osvojili Ježišove vlastnosti – panenstvo, chudobu a poslušnosť.“ Pápež tak nadviazal na tradíciu začatú začatú za pápeža Pavla VI., keď sa v tento deň schádzali do baziliky sv. Petra vo Vatikáne rehoľníci a rehoľníčky z celého Ríma. Pápeža viedli tri dôvody, pre ktoré uznal za potrebné sláviť Deň zasväteného života:

1. Vyjadrenie vďaky Bohu za túto formu života

Svetový deň chorých

Každý z nás bol už určite aspoň raz chorý. Preto budete istotne so mnou súhlasiť, že to nie je dobrý pocit. Človek sa stáva veľmi zraniteľným a je odkázaný na iných. A však po určitom čase sa znovu cítíme dobre a môžeme ďalej pokračovať v plnohodnotnom živote. Žiaľ, niektorí ľudia to však nemajú také jednoduché. Ich choroby sa liečiť nedajú, a preto nemôžu robiť to čo by naozaj chceli. Títo ľudia si vážia každý jeden prežitý deň, aj keď býva často plný fyzickej, ale aj duševnej bolesti. Sú odkázaní na iných, a práve preto sa možno cítia nepotrební. Ale skutočnosť je iná. Každý človek bol predsa pre niečo stvorený. Nikto tu nie je náhodou, a preto je tu jeden deň, ktorý patrí len tejto skupine ľudí – Svetový deň chorých. Tento deň im pripomína, že aj keď sú možno pripútaní na lôžko alebo majú zdravotné ťažkosti, sú potrební a dôležití pre tento svet a pre ľudí vo svojom okolí. Svetový deň chorých funguje už

2. Boží ľud lepšie spoznal a ocenil zasvätený život

3. Zasvätené osoby, by si mali v tento deň pripomenúť, aké veľké veci urobil v ich živote Pán Rehoľníci odovzdaním svojho života Bohu poukazujú na existenciu hodnôt, ktoré síce vo viditeľnom poriadku sveta nie sú zatiaľ viditeľné, ale ktoré sa raz stanú skutočnosťou pre všetkých. Svet, nielen veriacich, potrebuje svedectvo Bohu zasväteného života.

Martinka Harďoňová

20 rokov. Tento deň sa slávi vždy 11. februára vďaka pápežovi Janovi Pavlovi II. 11. Február bol vybraný, pretože tento deň súvisí so zjavením Panny Márie v Lurdoch. Práve počas tohto dňa by sme nemali zabudnúť na našich príbuzných, kamarátov, susedov či ostatných ľudí, ktorí trpia nevyliciteľnou chorobou. Bolo by dobré venovať im aspoň jeden stisk ruky, jeden úprimný pohľad či vrúenu modlitbu. Určite sa Vám za to poďakujú.

Vierka Semaňáková

Veľká obeť

Pastor George Thomas, ktorý v malom mestečku v Novom Anglicku viedol svoj zbor, prišiel raz v jedno veľkonočné nedeľné ráno do kostola a niesol hrdzavú, skrivenú starú vtáčiu klietku, ktorú položil vedľa kazateľnice.

Viacerí ľudia v údive nadvihli obočie, keď pastor prehovoril. Hovoril, ako sa včera prechádzal po meste a uvidel oproti chlapca, ktorý niesol túto klietku. Boli v nej tri malé divé vtáčiky, trasúce sa chladom a strachom. Zastavil ho a spýtal sa: "Čo to tam máš, synak?"

"Len pár starých vtákov," odpovedal.

"Čo chceš s nimi robiť?" spýtal sa pastor.

"Zobrať ich domov a hrať sa s nimi," odpovedal. "Budem ich dráždiť a vytrhávať im perie, aby sa pobili. Stavím sa, že sa zabavím."

"Ale skôr či neskôr ich budeš mať dosť a presta-ne ťa to baviť. Čo urobíš potom?"

"Ale, mám aj zopár mačiek," povedalo malé chlapčisko.

"Radi si na nich pochutia, dám vtáčikov im."

Pastor na moment stíchol. "Koľko chceš za tie vtáky, synak?"

"Čoo?!! Na čo by vám boli, pane? Sú to len obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú - a vôbec nie sú pekné!"

"Koľko?" znovu sa pýta pastor.

Chlapec si ho premeral, ako by bol bláznivý a povedal: "10 dolárov!"

Pastor siahol do vrečka a vytiahol desať dolárovku. Dal ju chlapcovi do ruky, a ten zmizol rýchlo

ako blesk. Pastor zdvihol klietku, otvoril dverka a klopaním na mriežku klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. Pustil ich na slobodu. To vysvetlilo prítomnosť klietky na kazateľnici, a potom pastor začal hovoriť tento príbeh:

"Jedného dňa sa rozprával Ježiš s diablom. Satan sa práve vrátil z Rajskej záhrady a škodoradostne sa chválil: „Nuž Pane, práve som nachytal plný svet ľudí. Nastavil som pascu, starú návnadu, vedel som, že neodolajú. Mám ich všetkých!"

"Čo s nimi budeš robiť?" spýtal sa Ježiš.

Satan odpovedal: "Chaa, budem sa zabávať! Budem ich učiť ako sa sobášiť a rozvádzať, ako sa majú nenávidieť a škodiť si, naučím ich piť a fajčiť a preklínať. Naučím ich ako vynájsť pušky a bomby a navzájom sa zabíjať. Už sa teším na tú zábavu!"

"A čo urobíš potom?" spýtal sa Ježiš.

"Zabijem ich!" hrdo sa vypol Satan.

"Koľko za nich chceš?" spýtal sa Ježiš.

"Hádám by si tých ľudí nechcel?! Nie je v nich ani štipka dobra. Keď si ich vezmeš, budú ťa len nenávidieť. Napľujú na teba, budú ťa preklínať a zabijú ťa! Určite ich nechceš!"

"Čo za nich chceš?" opäť sa opýtal.

Satan pozrel na Ježiša a zaškeril sa: "Každú Tvoju slzu a všetku Tvoju krv!"

Ježiš povedal: "Máš ich!" a zaplatil.

Pastor zdvihol klietku, otvoril dvere a odišiel od kazateľnice.

Sväta Agáta

Pôvod mena Agáta je z gréckeho „Agathé“, čo znamená „dobrá, dobre narodená“ alebo „pochádzajúca zo šľachtného rodu“. Agáta je jednou z najuctievanejších svätých, najmä na území Sicílie. Podľa opisu mučeníctva, tzv. Passio zo 6. storočia, pochádzala z Katánie na Sicílii. Po prijatí krstu sa rozhodla zasvätiť Kristovi. Jej krása upútala pozornosť prefekta mesta Quintiana. Navrhol jej manželstvo, ale ho Agáta odmietla, čím vzbudila v odmietnutom senátorovi túžbu po pomste. Vtedy boli kresťania prenasledovaní krutými zákonmi, ktoré vydal cisár Décius. Quintianus ju napokon z pomsty udal. Agátu dali najprv pod dozor istej mravne skazenej ženy, aby ju tak charakterovo zlomili. Keď sa im to nepodarilo, uvrhli ju do väzenia a postavili pred súd. Sudca najprv skúšal Agátu získať rečami. Keď nezmenila svoje kresťanské názory, odsúdili ju na ukrutné mučenie, počas ktorého jej odrezali prsia. Zomrela tak, že bola hodená na rozžeravené uhlie a črepiny 5. februára v roku 250. Jej telesné pozostatky sú s veľkou úctou uchovávané v Katánii v Dóme sv. Agáty a v dóme vo Verone.

Kresťania preukázali česť mladej hrdinke tým, že jej telo uložili do osobitného, celkom nového hrobu. Podľa legendy na prvé výročie jej smrti nastal výbuch sopky Etny. Hrozilo, že láva zaplaví a zničí Katániu. Vtedy Katánčania začali prosiť svoju umučенú spolurodáčku o pomoc. Vzali plachtu z jej hrobu a išli s ňou proti postupujúcej láve. A láva sa zastavila. Od tých čias oslavujú Agátu nielen ako záchrankyňu Catanie, ale aj ako ochrankyňu pred nebezpečnou sopkou a pred ohňom. Jej úcta sa veľmi rozšírila už okolo roku 500 a na jej počesť bol postavený v Ríme kostol. Svätá Agáta je patrónkou mesta Katánie, zvonárov, zlatníkov a hladujúcich. Vyzývajú ju dojčiacie ženy i ženy, ktoré trápia choroby prsníkov. Je ochrankyňou pri prírodných nešťastiach. V ikonografii je zobrazená v dlhom odeve a s kliešťami, ktorými ju trhali. Jej atribúti sú: chlieb, dom v plameňoch, koruna v rukách, slonová kosť – symbol čistoty, nevinnosti a morálnej sily, mučenícka palma, odrezané prsia na mise, fakľa či horiaca svieca – symbol Krista.

Úsmev Jána Pavla II.

Kráľovský metropolita, kardinál Karol Wojtyła mal vždy jeden deň v týždni určený – ako hovoriť - „pre všetkých“. V ten deň mal každý voľný prístup k svojmu arcipastierovi. Takýmto bol aj deň, keď mal vycestovať do Ríma na konkláve po neočakávanej smrti pápeža Jána Pavla I. Hovorí sa, že práve v tej chvíli k nemu prišla akási jednoduchá, veľmi smutná ženička s tým, že sa stratila jej obľúbená mačka. Vlastne sa nestratila, zobrali jej ju podli susedia. Pre ňu, osamelú dôchodkyňu, predstavovala mačička celý svet. Uvedomme si – cirkevný hodnostár cestuje do Ríma na konkláve a zároveň mu jednoduchá babička kladie na plecيا starosť o svoju stratenú mačku. „Pomôžete mi, otec kardinál?“, opýtala sa nasmelo. Času málo, už bolo

treba ísť na letisko. Ale kardinál mal pochopenie pre babičkinu bolesť. Posadil ju do svojho automobilu, šiel s ňou k oným susedom, získal od nich mačičku a vrátil ju babičke – plačúcej od radosti. Až potom sa kázal odviezť na letisko.

Zuzana Šromovská

Z knihy: Úsmev Jána Pavla II., autor: Kazimierz Pielatowski,

S epizódami zo života Jána Pavla II. sa budete stretávať v každom čísle farského Trojlístka.

Milé deti!

Aj vo februárovom čísle Vám prinášame vyhodnotenie súťaže z predchádzajúceho čísla časopisu Trojlístok. Iste ste už veľmi zvedavé aká je odpoveď na minulé súťažnú otázku a kto sa stal šťastným víťazom. Odpoveď na hádanku z januárového čísla je: „Zajac“. Výhercom súťaže sa stala Simonka Maľaková. Všetci súťažiaci svoje odpovede napísali na papierik. Výnimkou bola len Natália Lorková, ktorá nám nakreslila krásneho zajačika, a preto sme sa rozhodli udeliť jej špeciálnu cenu za nádhernú kresbu. Veríme, že nabudúce nájdeme v odpovediach oveľa viac kresieb. Natáľkinu kresbu môžete nájsť na zadnej strane tohto čísla. Simonka a Natáľke srdečne gratulujeme k výhre a vy ostatní nesmúťte. Aj v tomto čísle na Vás predsa čaká nová súťažná otázka a možno sa nabudúce šťastie usmeje práve na Vás. My už nedočkavo čakáme na Vaše odpovede a kresby, ktoré môžete napísať alebo nakresliť. Následne ich môžete hodiť do škatule s nápisom „Farský časopis Trojlístok“ v miestnom kostole. Tešíme na Vaše odpovede!

Redakcia

Súťažná otázka:

Ryje, ryje čierny pán zasypaný zo troch strán.
Kabát v teplom zamatu, v každej ruke lopatu.

Čo je to ?

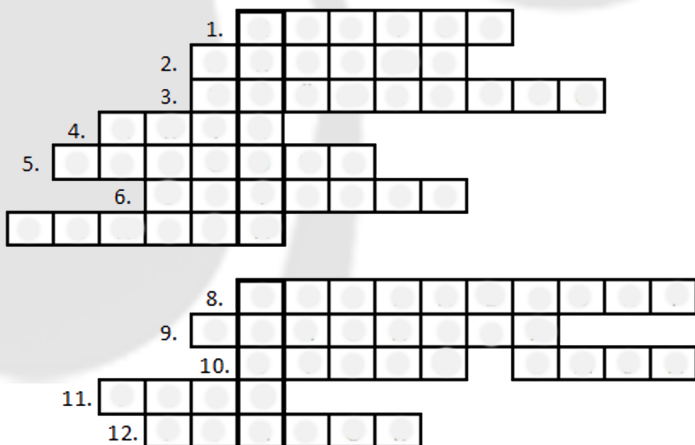
Simonka Maľaková so svojou výhrou

Špeciálna výherkyňa Natáľka Lorková

Tajnička

1. Dom modlitby?
2. Čo vyznávame pri spovedi?
3. Opak prehry?
4. Čo niesol Pán Ježiš, keď ho odsúdili na smrť?
5. Miesto ukrižovania Pána Ježiša?
6. Dopln: Zelený ... ?
7. Aká koruna bola položená na Ježišovu hlavu?
8. Šimon ... pomáhal Ježišovi niesť kríž.
9. Kto podal Ježišovi ručník?
10. Čo sa neslávi na Veľký piatok?
11. Po fašiangoch nasleduje 40 dňový ...
12. Dopln: Veľký ....

Prípravil: Filip šromovský

Zasmejme sa

Príde Dežko na spoved' a hovorí:

- „Pán farár, ukradol som v butikú sako.“
- „Tak to oľutuj Dežko.“
- „Ľutujem, že som neukradol aj nohavice.“

A Hospodin riekol Noemovi:

“O šesť mesiacov na Zem zošlem dážď, ktorý bude trvať 40 dní a noci. Voda zaplaví celú krajinu, hory i údolia a všetko zlé bude zničené. Chceme, aby si postavil Archu a zachránil pár zvierat z každého druhu. Tu máš na ňu plány.”

Šesť mesiacov uplynulo ako voda. Obloha sa zatiahla a začal padať dážď. Noe sedel na dvore a plakal.

“Prečo si nepostavil Archu, ako som ti prikázal?” opýtal sa ho Boh.

„Odpusť mi, Pane.“ povedal Noe. “Snažil som sa, robil som čo mohol, ale stalo sa toľko vecí. Plány, ktoré si mi dal, mesto neschválilo, a tak som musel nechať urobiť nové. Potom som mal ďalšie problémy, pretože mesto tvrdilo, že Archa je nepovolená stavba, takže som musel bežať na kataster zohnať si k nej povolenie. Lesnícka správa požadovala povolenie na výrub stromov a bol som žalovaný ochranármi zvierat, keď som sa snažil pochytať tie zvieratá. Ministerstvo životného prostredia požadovalo vyjadrenie o ekologických dôsledkoch záplavy. Ministerstvo vnútra odo mňa chcelo predbežné plány šírenia vody. Na finančnom úrade zablokovali moje účty, pretože tvrdili, že sa snažím vyhnúť plateniu daní tým, že opustím krajinu. Úrad práce mal podozrenie, že ilegálne zamestnávame Ukrajincov, takže som musel dokazovať opak. Je mi ľúto Pane, ale nemôžem Archu dokončiť skôr ako o päť rokov.” Zrazu prestalo pršať, obloha sa vyčistila a objavilo sa slnko. Noe sa pozrel hore a opýtal sa:

“Pane znamená to, že nezničíš náš svet?”

“Správne, úrady to už urobili za mňa.”

Pripravil: Silvester Lorko

Vedomostný kvíz...

Alebo poznáme svoje náboženstvo?

1. Ako sa volá príprava na Veľkú noc?

- a) Advent
- b) Pôst
- c) Kvetná nedeľa

2. Ktorým dňom sa začína pôstne obdobie?

- a) Zeleným štvrtkom
- b) Popolcovou stredou
- c) Prvou pôstnou nedeľou

3. Koľko dní trvá pôstne obdobie?

- a) 30
- b) 40
- c) 50

4. Komu sa zjavil Ježiš ako prvému po svojom zmŕtvychvstaní?

- a) Márii Magdaléne
- b) Petrovi
- c) Jánovi

5. Kto naučil učeníkov modliť sa Otče náš?

- a) Duch Svätý
- b) Ježiš
- c) Mojžiš

6. Koho Ježiš vzkriesil z mŕtvych?

- a) Lazára
- b) Petra
- c) Máriu Magdalénu

opodroved: e. d. b. 2. , 3. b. d. 4. a. 5. b. 6. a

Kvíz pripravil: Jozef Malák

Z farskej fotogalérie

Celú fotogalériu nájdete na:
mojakomunita.sk/web/farnost-tvarozna/fotogaleria